

שבת קודש פרשת תזריע מצורע – ה' אייר תשפ״א Shabbos Parshas Tazria Metzora - April 17, 2021

פלג המנחה עש״ק – 14:6 l הדלקת נרות שבת – 2:20 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:59 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 3:39 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:42 | שקיעת החמה שבת קודש – 7:39 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:29 | צאה״כ / לרבינו תם – 8:51

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DJ**5 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת

בבית ארץ אחזתכם ... (יד-לד) – הוו זהירים מן החמא

שבת זו קוראים ב' פרשיות שהז אחת. שמדברים מעניז טומאת נגעים וטהרתה, המה דברים שאינם נוגעים בימינו. אולם תורתינו הלוא נצחית היא. ובהכרח יש באלו הפרשיות לימוד הנוגע לימינו. ואכז כשמתבוננים לאורר הדברים מגלים אנו שהיציאה מסבך החטא אינו מז הדברים שהם בקל בהישג יד, הדבר כרוך בהרבה סבל ובזיונות. דהנה הנגעים באים כעונש על החטא. וממקראות אלו הפרשיות אנו רואים שאיז משיגים כפרה על הנגעים כל עוד שאיז האדם מקיים כמה וכמה פעולות שהינם בלתי צימים כלל. תחילה צליו להתבדל מכלל הצם ולהיות סגור מחוז למחנה. וצי״ז מתבזה אצל קרוביו הדורשים בסיבת העדרו מז המקומות שהוא רגיל בהם, ושומעים אודות היותו חשוד בנגע. וכשמסיק הכהו שאכז הינו 'מצורע' מוטל עליו לבזות עצמו באופז בלתי נסבל. עליו ללכת בבגדים קרועים. ולגדל שערותיו. ולכסות מקצת שפמו במטפחת שע״ג ראשו, ואם פוגש הוא במאז דהו עליו להודיעו שהוא טמא. ונוחל על יי זה בזיונות בלתי נסבלים. ועצם הישיבה מחוץ למחנה הינו גם כן סבל בעדו. מאחר שהינו יושב יחידי בינו לביז עצמו. וכל עוד שאינו נרפא מז צרעתו אסור לו לחזור בתור המחנה, וכל זה כדי שיכיר שהינו נזוף מאת המקום ברור הוא. ואז בהיות בינו לבין עצמו מחוץ למחנה יתבודד עם בוראו וישכיל ויבין את חומרת מעשיו. ורק אז יבוא לידי תשובה מעולה, והיא אשר תעשה עליו רושם ויתרפא מצרעתו.

אמנם עדייז לא זכה לבוא על תיקונו. כעת עליו לעבור סדר טהרה אשר במהלכו ליו לקבל תוכחה מתור רמז. לכר גוטלים עז ארז ואזוב ומקשרים אותו יחד ובהם

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל אבשטיין שליטיא, בענריס שדה אברהם אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו

לנגע צרעת ... (יג-ב) – בענין הבומח בה' אינו ירא כלל , געים נתייראו, די) ז״ל, ״כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, דנה איתא במדרש בה א״ל משה: אל תתייראו אלו לאומות העולם. אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח.

ורברי המדרש תמוהים מאוד. שהרי הנגעים באים על האדם. משום שהם יסורין על חטא. א״כ אמאי אמר משה רבינו ״שאלו לאומות העולם. אבל כלל ישראל איז להם התיירא מכלום". הרי זהו כל הפרשה האמור בתורה בנגעים. ונאמר לכל איש

וגראה לומר. דמבואר מדברי המדרש יסוד גדול ונורא בעניז בטחוז. שזה שמשה רבינו אמר לכלל ישראל שאיז להם להתיירא מכלום. הוא משום דכתיב: "והבוטח בה' חסד סובבנו". ר״ל דאם יבטחו בה׳, מצד מדת הבטחוז אינו צריכיז להיות ירא משום דבר. אפילו מיסוריז הראוי לבא עליהם. דמי שבוטח בהשי״ת. אפילו אם עבר עבירות איז שום מקום כלל לדאוג ולהתירא על כלום. אפילו על יסורים הבאים עליו. וזהו מהותו

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

expense

Relevant Halachos During These Trying Times (50) Selling Chometz of a Sedated & Intubated Patient. Part 2: Previously, we discussed a case where Reuven got the virus before Pesach and was sedated over the entire Yom Tov. Right before *Pesach*, his brother went to a local *Rav* and did *Mechiras* Chometz for his brother's chain of bakeries. He was not appointed by anybody and not involved in the business. Was it a valid sale? Would it have been better if the wife had sold it? If it is valid, do his customers need to be told about the issue?

We explained that this person has the *din* of a "Shoteh" and thus, others cannot act for him with the power of Shlichus, even if appointed previously. However, in a matter like this where it is a clear zechus - a good thing that anybody would want done for him - one can do so even for a *shoteh* or the equivalent.

Zechia: Giving Away Another's Item to Benefit Him. The Terumas Hadeshen (1) holds that just like I can acquire for another person when it's good for him, I can also give away his item when he gains from it. Therefore, a Jewish maid who sees that the dough of her mistress will spoil unless she takes *challah* and bakes it, is able to take *challah*. The Ketzos (2) argues that we only find *zechia* to acquire something for another and not to give away another person's item. In this case of the *chometz*, since he is selling away his brother's *chometz*, it might not be

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליט״א, שה ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

valid. Nevertheless, most poskim (3) rule like the Terumas Hadeshen and therefore this sale should be valid. Also, the Be'er Yitzchok (4) points out that even the *Ketzos* was referring to a case when one takes *challah* and gets nothing back. Here, the gentile who buys the *chometz* pays for it and the owner gains something, so the sale would work even according to him. What if His Wife Sells it? R' Shloime Zalman Aurbach zt"l

(5) writes that in such a case where the husband was sedated, it would have been better if his wife had sold the *chometz* because she has a *din* of an "Apotropis" (an appointed manager) who is able to act on behalf of the estate, see *Gittin 52a*.

More Reasons to Permit the Chometz. The Mishna Berura (6) rules that there is no penalty for unsold chometz in one's possession if it was a case of circumstances totally beyond his control (Ones) that held him back from selling. This is only true if he at least made a "Bittul" (nullification) which his wife had indeed done. Therefore, he is not oiver. Secondly, since he was deemed as a "shoteh" at the time and not obligated to sell his *chometz*, there is no penalty for not selling. This is similar to the **Pri** Megadim (7) who writes that if a kattan (minor) had chometz on *Pesach*, there is no penalty since he was not a *Bar Chivuva* to sell. Conclusion: Due to all these reasons to be lenient, one does not need to inform the bakeries' customers about the question.

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף ו.

(linen). This הוא אבנמו של בהן גדול לא זה הוא אבנמו של בהן גדול לא הוא אבנמו של בהן גדול 🗟 אבנט (linen). This שמשזר & (wool) שמשזר (wool) שמשזר און ארגמן (wool) אינט און ארגמן (linen). This mixture is כהן הדיוט of the כהן הדיוט of the כה אבט if only the כה"ג was shatnez, or also the כהן הדיוט. The Rambam explains that the בגדי כמוש אנת אריה. עשה דוחה לא תעשה even if they were *shatnez*, because בגדי כמונה explains that the שנת אריה. the רמב"ם, we know that we employ עשה דוחה לא תעשה only if we have no other choice (אי אפשר), but if we can be עשה the עשה the עשה without being *oiver* the sthe preferable way. If so, according to the שיטה that holds only the critic shatnez but not the כהו הדינט. why does he do any עבודה throughout the year (except on Yom Kippur)? Let it be done by a עבודה why does he do any עבודה throughout the year (except on Yom Kippur)?

The מצוה to someone else so I don't have to come on מצוה by relinguishing my מצוה answers with a יו בית הלוי have to come on to ארל"ת, I will lose my mitzvah, then I may use עדל"ת & I don't have to give it up to someone else. For example, the Gemara [שבת קלג] says if there is a בהרת במקום מילה, the father may not do the מילה because cutting off the בהרת במקום מילה. So, even though we may sav נאל"ת since we have an option of a Mohel performing the Bris & he doesn't care about the צרעת, so he won't be oiver the Lav, we prefer the Mohel do it & not the father. Here, the father is making the Mohel his שליח and he isn't losing his mitzvah, so we look to not use עדל"ת. But by us it is a מצוה for a & if he gives it away he will lose it. In such a case he may rely on עשה דורוה לא תעשה א perform the *mitzvah* personally.

Later in the Mesechta וסטן the Gemara relates that the כותיים were causing us trouble אמעון הצדיק. wrapped himself in the בגדי כהונה wear the before the king on behalf of כלל ישראל. The *Gemara* asks, how could שמעון הצדיק wear the out in the street? We know that one may not have benefit from them other than wearing them during the אבדי כהונה? איש asks based on the above, why didn't the Gemara ask how was he permitted to wear them outside, after all they are Shatnez & ע"ש to wear? ע"ע



(1) קפ"ח (2) רמגיח (3) חתם סופר ח"ב אה"ע י"א. באר יצחק או"ח א', חזון איש אה"ע מטיי (4) שם (5) הליכות שלמה מועדים "ב טויב (6) תמחיט (7) אשל אברהם תלדיט

R' Shimon Shkop zt"l (P'sicha of Shaarei Yosher) would say:

יאת תורת הצרעת" - A person is granted wisdom not only for his own personal benefit, but also for the benefit of others. Thus, he is obligated to share his Torah knowledge with others. This is the understanding of the words of Chazal (תענית ג): 'I have learned much from my teachers; from my colleagues, I have learned more than from my teachers; and from my students, I have learned even more than from all of them.' If one is a reliable teacher, a transmitter of wisdom to his students, the Almighty will bestow even greater wisdom upon him, in order that he may share it."

A Wise Professor would say: "Some people like my advice so much that they frame it upon the wall instead of using it." Printed By: Mailway Services, Dedicated on the 10th Yahrzeit 103.700+ You ARE important AND so is your Serving Mosdos and Businesses לעי"ג ר' יעקב ב"ר שלמה הכהו connection to Hashem with יראת שמים Worldwide Since 1980 פיינצייג ז"ל, יארצייט בו' אייר 855.490.5164 (for YOU & for USI) -- PLEASE SIGNI (1-888-Mailway) תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

6

ונאמר (תהלים לב. י): רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו". ע"כ.

זישראל. שאילו חטא ראוי לבא עליו הנגעים האמור בפרשה?

של בטחוז. שאינו דואג על כלם. כמו שכתב החובת הלבבות (שער הבטחוז פ״א) וז״ל.

עד אשר ירגיל את עצמו להפוך את טבעיו מז הקצה אל הקצה. וכמ״כ מוטל עליו לגלח את כל שערו. ונחשב לו גם זאת להשפלה גדולה. וזאת כדי שיהיה לבו נכנע גם אחר היכנסו אל המחנה. ויועיל לו הדבר להרגיל עצמו בהכנעה, ורק אחר שבע״כ ישפיל עצמו כאזוב אז הוכשר לבוא ולהקריב קרבנותיו ולהיטהר על ידם. כל זאת הוא לנו להוכחה עד היכן גורם החטא לעקם את הלב. וא״א לו לאדם לקיים מצוות תשובה עד אחר שעובר תהליר מוטש של קשיים ובזיונות בלתי נסבלים. ורק לאחר כ״ז זוכה שלבו מתרכר ונעשה מוכשר לתשובה ולתיקוז מעשיו. מכאז יתעורר האדם מאוד ליראה את ה׳, וירחיק עצמו מאוד מאוד מכל נדנוד של עבירה ועווז. כי על כל עווז יביאנו אלקים למשפט גם בעולם הזה, הן אמת שכהיום איז לנו בית המקדש ואיז טהרה נוהגת בנו. ולכז גם צרת הנגעים אינה שכיחה, אולם אין תכלית הנגע כי אם הצער והמועקה הנמשך בעטיו, ואותן המירו מו השמים בצרות אחרות. צלינו לדצת שלא לחינם מתקשה פלוני בצסקי פרנסתו. ולא לחינם מתקשה אלמוני בחינוך צאצאיו. וכן ביתר הצרות השכיחות במחנינו. כל אלו אינם אלא כתוצאה מז החטא. ולא יקל אדם דעתו לחשוב שהתשובה תגז בעדו באם ח"ו יחטא. כי כפי שרואים אנו כאז שמלאכת התשובה אינו דבר קל כלל וכלל. כי הז הכי גמי שעיקרי התשובה הם חרטה על העבר וקבלה על העתיד. אבל העבירה גורמת עקמימות הלב. ואיז האדם מרגיש בחומרת מעשיו. ולכר איז הרחטה והקבלה כדבעי, ורק אחר שעוברים עליו יסורים לרוב זוכה לזיכוך הלב ואז היא נכשרת לתשובה. וכמאמרו של רבי ישראל מסלאנט זי״ע. שהתשובה היא

מזין עליו מדם הציפור השהוטה, בכך מרמזים אותו שעליו להשפיל עצמו כאזוב.

זאת אומרת שעל אף שכבר שב על חטאו מלמדין אותו שלכלל טהרה לא יבוא

מצוה קשה מאוד. ולוואי שלא נצטרר לכר...

״אר מהות הבטחוז היא מנוחת נפש הבוטח ושיהיה לבו סמור על מי שבטח עליו שיעשה הטוב והנכוז לו בעניז. אשר יבטח עליו כפי יכלתו ודעתו במה. שמפיק טובתו. אבל העיקר, אשר בעבורו יהיה הבטחוז מז הבוטח, ואם יפקר, לא ימצא הבטחוז. הוא שיהיה לבו בטוח במי שיבטח בו, שיקיים מה שאמר ויצשה מה שערב ויחשב עליו הטוב במה שלא התנה לו ולא ערב עשוהו, שיעשהו נדבה וחסר״, עכ״ל.

והנה זהו כוונת מה שהוסיף החובת הלבבות וכתב ״אבל העיקר אשר בעבורו יהיה הבטחוז ... שיעשה נרבה וחסר" – כוונתו. דהגם שאיז האדם ראוי מצד עצמו לכלום. שהרי הוא עבר עבירות. וע״כ מז הריז אינו ראוי להיות בוטח בהקב״ה. מ״מ יבטח בהקב"ה שיעשה עמו נדבה וחסד. ר"ל. מה שאנו בוטחים בו ית'. אנו בוטחים במדת החסד של הקב״ה, שיגמל עמו חסד חנם. וזהו מפורש להדיא בהקרא ״רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו". ר״ל, דהבוטח בה' חסד יסובבנו. דהגם שהוא אינו ראוי. מ״מ מצד מדת הבטחוז, זוכה שהשי״ת גומל עמו חסד חנם. וכז מפורש בדברי המדרש (ילקוט שמעוני תהלים רמז תשי״ט): ״רבי אליעזר ורבי

תנחום בשם רבי ירמיה אפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו". עכ"ל. ולהורות עד היכן הדברים מגיעים. הנה הרמח"ל (דרוש בענין הקיווי) וז"ל. ״המקוה אפילו נכנס בגהינום יוצא ממנו״. עכ״ל. הרי אפילו מי שהוא חו״ש בגיהנום אם יבטח בה' – יוצא משם! דברים נוראים ונפלאים!! ותז לחכם ויחכם עוד.

מעשה אבות סימן לבנים

וספר לו שבעת ימים למהרתו וכבם בגדיו ורחץ בשרו במים חיים ומהר וגו' (מו-יג)

During World War II, the American government enacted a rescue commission known as the War Refugee Board which achieved a few notable results (although not as much as it could have), including the rescue of over 100,000 Jews and the distribution of vital relief services when the war ended. In one unique instance, roughly 1,000 refugees were brought from Italy to Fort Ontario, an abandoned army base near Oswego, New York. *Vaad Hatzalah*, the Othodox relief organization, offered a wide range of support services, a model for its postwar efforts. Among the refugees were 300 *Torah*-observant Jews.

The Vaad promptly met their basic needs: kosher food, *talis, tefillin* and a *shul* in which to pray. At first, only Orthodox refugees registered for kosher food. Yet, as word of its superior quality spread, the number of registrants doubled. How could the *Vaad* refuse? After all, Jews wished to eat kosher. The *Vaad* was delighted. In time, a second kosher kitchen was established, and a *Talmud Torah* for the children. The camp's needs increased daily and the refugees requested an *eruv* in order to carry on *Shabbos*. The *Vaad* had no difficulty taking care of that need to the great appreciation of the refugees.

The next request, however, was not as simple - the Jews insisted that they need a *Mikveh*, to ensure spiritual sanctity in their homes. The *Vaad* was happy to oblige but before they could anything, they needed to explain the concept and importance of a *Mikveh* to Mr. Joe Smart, the Christian camp director. Without his approval, nothing could be done.

The *Vaad* asked **R' Eliezer Silver** *zt'l*, a ranking member of the *Vaad* and the chief rabbi of Cincinnati, Ohio, who had come to visit the refugees and offer them encouragement, to represent them in their attempt to procure permission for this endeavor. R' Laizer was eager to be of assistance. The word *Mikveh* needed to be translated into English, and one way to do this was to use the word ritualarium, which had been coined earlier while building Boro Park's first *mikveh*.

"A ritualarium," R' Silver explained to Joe Smart in his heavily accented English, "is a bath where Jewish men and women immerse themselves for religious purposes. Separately, of course."

Smart nodded knowingly. "What you need is a swimming pool," he said chirpily. R' Laizer shook his head indicating that a swimming pool was not acceptable. He decided to try to explain the concept of a *Mikveh*, by showing Smart how to build one.

"Okay. First," he said, "the *Talmud* requires that a *Mikveh* must have at least 40 *se'ah* (a minimum of 648 liters) of water." Smart shrugged unknowingly. He had never heard of a "*se'ah*." But R' Laizer didn't notice. "Also, the space is measured in *amos* (cubits)." The camp director looked around, helplessly lost in the terminology, searching desperately for a translator.

But R' Laizer would not let him go. "Amos ... you know, forearms, forearms. It's measured in cubits - about the length of a forearm." He stretched out his right arm as if to demonstrate the exact dimension in true life.

Joe Smart immediately demurred, taking the matter on faith. "Rabbi, it's okay. Amos cubits, that's fine."

Joe realized that the diminutive rabbi had already drawn a crowd. And he still had no idea what the man was talking about! "Okay," R' Laizer said, "now the water. A *Mikveh* needs natural water." He began making flowing gestures with his hands. Displaying enormous patience, Smart smiled, "All water is natural. You want us to pump water in for your *Mikveh*, right?"

"No, no," R' Silver should, arms flailing in all directions. "Still, natural water. A *Mikveh* cannot have water collected from a pipe. The water must be obtained from the sky or a river. It has to be still and natural." Joe Smart sighed and gave up. He could not grasp the details and really had no clue what this eminent rabbi was talking about. Shrugging, he motioned to a couple of army engineers standing nearby. "Do whatever the rabbi says," he said, and slowly backed away.

The engineers had not been part of the conversation before and now ambled over to the short man with the top hat and long coat. Before they had even reached him, R' Laizer launched into a discourse on *amos*, forearms and natural water, to the utter surprise and bewilderment of the new arrivals. R' Eliezer Silver persevered, and in two weeks there was a *Mikveh*!

וארבעה אנשים היו מצרעים (מלכים ב' ז-ג)

In this week's *Haftorah*, four *Metzoraim* (lepers) whom *Chazal* identify as Geichazi (*Elisha HaNavi's* student) and his three sons, became the instrument used by *Hashem* to bring about salvation to *Malchus Yisroel*. The Arameans laid siege to the city of Shomron (the capital of *Malchus Yisroel*) and a terrible famine ensued causing food prices to inflate astronomically. Eventually, *Hashem* sent word through Elisha that the following day would see a drastic change to their situation and food would be so plentiful that prices would be slashed immediately.

Since a *Metzora* must live separate from others how was Geichazi and his sons able to arrive close enough to inform King Yehoram of the miracle *Hashem* had performed?

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY **DIDOS 'W' DNN DID** A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY **DIDOS 'W' DNN** (lepers) whom *i's* student) and by *Hashem* to e Arameans laid *Alchus Yisroel*) prices to inflate word through rastic change to *Alchus Yisroel* to *Alchus Yisroel*) *Alchus Yisroel Alchus Yi*

> Because although they were not required to leave, even *Malchus Yisroel* who were steeped in idolatry and wickedness felt extremely uncomfortable living amongst impurity. Such is the power of the "*Pintele Yid*" - the Jewish spark that blazes inside of each Jew, no matter what his/her affiliation is.

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת... (יג-ב)

1.3

N: 6

1.0

Ë

Chazal tell us that a person can be afflicted with ארעת for a variety of misdeeds. Two of the better known causes are speaking *Lashon Hara* and the extremely bad trait of *Tzaras Ayin* (a "negative" eye). *Ga'ava* - haughtiness is another cause. At the conclusion of the *tahara* process, the *Torah* commands that the person must shave his beard, head and eyebrows. These three things correspond to the aforementioned *aveiros*. The head, for being haughty. The beard, due to its proximity to the mouth, reflects gossip. And lastly, the eyebrows relate to the trait of *Tzaras Ayin*. Shaving these three articles of hair on one's head is a final reminder before the *metzora* returns to society, to make the commitment to better himself in these areas.

The letters of the word "עצרעד" also spell "עצרים". *Atzeres* can mean to stop. The *tzara'as* served as a penalty for terrible deeds and therefore it is also a reminder to stop these actions. The *Metzora* didn't pause before speaking, thus causing another person pain and anguish. A person must think before he speaks. A seemingly innocuous statement must undergo a clearing process inside one's brain prior to its utterance - how much more so a negative or spiteful comment must be cleansed!

The letters of the word "עע" also spell "עע" which refers to pleasure. Because when a person is complacent, a peaceful and pleasurable bliss envelops him. In that state, there is no need to knock a fellow *Yid*. When the *Metzora* becomes pure, he has clearly gone through a transformation. Thus, the vw becomes we as he now embraces his newfound serenity. He is now ready to embark on his trek to forging good and healthy relationships with all those in his orbit with a true and real *ayin tova*.

So make sure to utilize *atzeres*, restraint, so we don't, *chalila*, need a reminder of *tzara'as*. This *midda* will help us achieve only *ν* - real pleasure and peace, in this world and in the next *B'ezras Hashem*. May we all be *zoche* to reach this level.

משל למה הדבר דומה (יד-ב). וזאת תהיה תורת המצרע ביום מהרתו והיבא אל הכהן ... (יד-ב). זאת תהיה תורת המצרע ביום מהרתו והיבא אל הכהן ... (יד-ב). משל In the olden days, milk did not come in ready-made cartons with a twist-off cap. A milkman would come around and deliver unpasteurized milk, raw and directly from the cow, and people would boil it up until it was drinkable.

On one occasion, the *Rebbetzin* of **R' Isser Zalman Meltzer** *zt*"*l*, had a pot of raw milk on the fire and was preparing it in order to make her husband his morning coffee with milk. She walked out of the small kitchen for a moment in order to take care of something and in that short time, a cat hopped in from the window and smelled the warm milk.

Sensing it had "hit the jackpot," the cat inched closer to the pot and when it was satisfied with the contents, it tipped over the pot and spilled the milk on the counter. Then, it happily began lapping up the milk with its tongue.

The Rebbetzin heard the commotion and came running into reminder that a person has sinned and must do teshuva.

כ"ד אלף זוגים תלמידים היו לו לר"ע וכולן מתו דפרק א' מפני שלא נהגו כבוד זה לזה (יכמות סב:) דור wellsprings of R' Guttman - Ramat shlomo

If you think the Yom Tov of Pesach is over, you are mistaken. **R' Shimshon Pincus** zt'' relates that the days between *Pesach* and *Shavuos* are holy days. They have the status of *Chol Hamoed*. This entire fifty-day period from *Pesach* until *Shavuos* is also compared to the *Yamim Noraim*, a time when we come close to *Hashem* through *Yirah*, fear, as well as love.

It is interesting to note that it is specifically during this period that the *talmidim* of Rabbi Akiva died. 24,000 great *Talmidei Chachamim* passed away because "*Lo nahagu kavod ze baze*". They did not act respectfully towards each other. This is mind-blowing. How could such great and learned people not treat each other with respect? I heard a fascinating explanation from my son, who heard from his *Mashgiach*, **R' Kirschenbaum** *shlita* in *Yeshivas Nachlas HaLeviim*, *Haifa*.

There are different types of relationships, he said. The relationship between friends demands extra caution and propriety because if you don't treat a friend well, they will stop being your friend. Then there is the relationship between brothers. Often, brothers cross over boundaries and red lines, even hurting each other's feelings. They do not treat each other with the utmost respect because they are so close they believe they can say or do anything. "After all, he is my brother; he will always be my brother." This is dangerous. This often happens in relationships that are very close, like marriage or blood relatives. There is often a lack of *Kavod*, which is replaced with a comfortable familiarity that becomes too comfortable until it becomes uncomfortable.

The *talmidim* of Rabbi Akiva were such close friends that they became too comfortable with each other and did not treat each other with the respect great *Talmidei Chachamim* deserve to be treated. They were like brothers, but that special courtesy, politeness, and respect was lost in the familiarity and lack of value and appreciation for who they truly were. Let us work on ourselves so we can reach tremendous levels in all our relationships, especially with the most important one of all, *Hashem*.

the kitchen, where she sent away the cat and cleaned up the mess. Then, she went to tell her husband what had happened.

His reaction was shocking. He began to tremble and he cried out, "Why did *Hashem* do this to us? It must be we sinned in some way and *Hashem* is sending us a message. We must search our deeds to find out what we did and how we can do *teshuvah* for it!" They both sat down and began to think until they determined that there was some *Maaser* money they had forgotten to give to charity.

As soon as R' Isser Zalman set aside the money and made a verbal confession of his sin, his mind was set as ease and his normally relaxed demeanor returned.

The entire *parsha* of the *Metzora*, from beginning to end, is a message from Heaven to a person who needs to rectify his deeds. There is nothing natural about *Tzara'as* - on one's house, clothing or skin - and it only comes to serve as a